Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Ved Studenter-Sangforeningens Fest.

Citation: Richardt, Chr.: ”Samlede Digte. Anden deel.”, i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 256. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352319762704/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

og krydret vel hver Festens Kveld,
naar alle Stemmer *sang*,
snart mægtigt crescendo,
snart diminuendo, —
allegro non troppo, —
allegro galoppo — o. s. v.
saa lifligt som Fuglene kvidre!

Og Koret i Studentens Gaard
sin Yngel faaer;
sin Lærketrille Sangen slaar,
vidt over Danmarks Vange!
O Masser af Forgreninger,
o Høst af Sangforeninger!
Ja snart Alverden *sang:*
fra Livjæger-Flokken
til Brolægger-Stokken,
fra Meelmand og Bager
til Bybud og Drager o. s. v.
saa flittigt som Fuglene kvidre!

Melodrama.

O Sangforening!
I Højtidssalen som bag fire Vægge
var Du Studenterlivets Kjæledægge, —
det er den offentlige Mening;
og det kan ikke nægtes, de Kvartetter,
de favoriseres jævnlig med Billetter!
Saatidt Du drejer paa din vante Lire,
og kjører frem med dine *Fire*,
dér tydes Alting til Elskværdighed,

dér kjæler man for dine Kunstnernykker,
selv om Tribunen gaar istykker,
og Koret med!
Ja Sang er Magt,
det mærker man som sagt.

Tenoren er en Ild-Aand, fyrig skjøn
(og stærkt i Velten hos det svage Kjøn),
som flammer Sjælen op, lig Ilden Hørret,
og smelter Hjerterne (og stundum Smørret).
Sekunden er en Luft-Aand, af de stille,
som aldrig stormer løs med Fagter vilde,
men følger trolig i Koncertens Timer
sin Tvillingbroder, ganske som han primer.
Og *Primo-Bassen* er en Jordens Søn
(som Jordens Spirer stundum noget grøn),
der gjerne melder sig i store Skarer,
og traver uden mange Dikkedarer.
Men »*Andra Basen*«, han — ja han er Basen
(hvis ikke han da synger som et Asen):
han er som Havet med den dybe Torden,
som spejler Lys og Luft, og favner Jorden!
han holder sammen støt paa hele Grejen,
og brummer: der er Ingenting ivejen!

Af disse fire skjønne Elementer,
rørt sammen i en herlig Harmoni,
har dannet sig imellem os Studenter
en Stat i Staten, stærk og fri!
Og lutter glimrende og stolte Minder
en sagnrig Oldtid fast til Nutid binder.